Arad, 1886 Junius hó 29. Kedd.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

...tőség: ...avar I. emelet, ... folyóson.

...levelek csak ismert ...i fogadunk el. ...at vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal: ...törvényszék melletti Neumann- ...utczára nyiló helyiségében.

...letések díjszabály szerint. Egyes szám **5** kr. ünnep- és vasárnap utáni szám **3** kr.

Megjelen hét...

Előfizetés...
Helyben hazhoz...

Egész évre	...
Fél évre	...
Negyed évre	...
Egy hóra	...

Vidékre postán ...

Egész évre	14 ...
Fél évre	7 ...
Negyed évre	3 frt 50 kr.
Egy hóra	1 frt 20 kr.

Hirdetések helyben fizetendők.

A képviselők szünideje.

Arad, junius 28.

Mult szombaton volt az országgyülés mindkét házának, az 1885-6-iki ülésszakban utolsó ülése. A törvényhozás termei két és fél hónapra bezáródnak s a képviselők legnagyobb része örömmel hagyja ott a főváros fülledt levegőjét, hogy a vidéken saját háza ...kán körül nézhessen. Mert hát nagy ...dő az, ami most ott a vidéken következik a mezőgazdasággal foglalkozókra. Most dől el nehány hét alatt, hogy milyen lesz az aratás, s hogy ennek eredményéhez képest milyen lesz az anyagi viszonyok alakulása nemcsak a gazdákra, hanem kereskedőink és iparosainkra nézve is, miután nálunk a mezőgazdaság prosperálása a legterjedtebb körben kihat ezekre is — s az esetben, ha mezőgazdáink sorsa nem javul — ők is ugyancsak nehéz napokat fognak élni.

A képviselőktől természetesen senki sem veheti rosz néven, hogy most a szünidők alatt legelső sorban saját gazdaságuk ügyeinek rendbehozása fogja őket foglalkoztatni. Tegyék is ezt, mert ezzel nemcsak maguknak, hanem az országnak is hasznára vannak.

Azonban a saját ügyeikről való gondoskodás nem fogja betölteni az egész törvényhozási szünetet. Marad nekik még másra idejük. Nevezetesen arra, hogy a megbizóikkal való összeköttetésük szálait, amelyek addig, mig fenn vannak a fővárosban, kisebb-nagyobb mértékben meg szoktak lazulni — ujból szorosabbra füzzék. Lesz elég alkalmuk meggyőződni arról, hogy a közvélemény miként itél a törvényhozók müködéséről. Helyeseli-e azt, ami a lefolyt ülésszakban történt, vagy vannak alapos kifogásai azon eljárás ellen, amelyet megbizottjai követtek.

Hát valóban igy is kellene ennek lenni, mondják sokan. A képviselőknek mindig hüen kellene azon hangulathoz alkalmazkodniok, amely választóik körében uralkodik. Csakhogy lehet-e ez nálunk . . . nálunk, ahol a nagyközönség körében a politika iránt ugyszólván teljes apathia kapott lábra.

Ezen ellenvetésben van igazság tagadhatatlanul, már t. i. arra nézve, hogy a nagyközönség általában véve nem nagy érdeklődéssel van politikai ügyeink intézése iránt. Van reá eset akárhányszor, hogy a legmélyebbre ható kérdések sem képesek a hangulatot annyira felélénkiteni, hogy azokkal egyébként is foglalkozzanak, mint hogy éppen a lapok egy-egy vezérczikkét elolvassák, s az ezek által előidézett oly természetü benyomásnak — amilyen szinezetü éppen az a lap volt, melyet olvastak — hatása alatt ugy a foguk között elmorogják, vagy legfeljebb kávéházi asztaltársaik előtt néhány odavetett szóval fejezzék ki itéletüket.

S hogy az ilyen futólagos itélet legtöbb esetben éppen a kormány politikájára szokott a legkevésbbé kedvező világitást vetni, az egyszer bizonyos . . . és könnyen érthető is; mivel még a legkomolyabb politizálás körében is azoknak a helyzete, akiknek csak kritizálni, csak tagadni kell — sokkal előnyösebb, mint azoké, akik arra vannak hivatva, hogy nemcsak szóval, hanem tettel is csinálják a politikát.

Igy esik meg azután, hogy még azoknak is, akik egészben helyesnek tartják a kormány müködését, s előforduló alkalommal a legtávolabbról sem vonakodnak azt erejüktől telhetőleg támogatni, — megkönnyebbül a szivük, ha elmondhatják, hogy hát hiszen még sem megy minden ugy, mint ahogyan kellene.

Ezen a visszás állapoton segithetnek legtöbbet a képviselők, akik az országgyülési szünet alatt folytonosan választóik körében tartózkodnak. Azon befolyásuknál fogva, amelylyel ugy a nyilvános életre, valamint a messze szétágazó társadalmi körökre is birnak, a naponkint való sürübb-ritkább érintkezések nyomán sokszor alig észrevehetően s minden feltünés nélkül képesek oda hatni, hogy nemcsak az ujságokból való futólagos, hanem a körülményeknek szélesebb látókörből való megitéléséből eredő politizálás jöjjön szokásba.

Ily irányban különösen a kormánypárti képviselőknek jut tágabb körü feladat. Ők igen hasznos munkát végeznek azzal, ha hazánk politikai kérdéseinek alapos mérlegelésére nyujtanak alkalmat. Mert annyi bizonyos, hogy a kormány müködésének alapos megvitatása, — oly megvitatása, amelynél nemcsak a felszines tüntetőkből, hanem országunk összes viszonyainak méltatása mellett vonják le a következtetéseket — nagyon alkalmas lesz arra, hogy igen sokat annak helyességéről meg is győzzön.

De hogy visszatérjünk azon állitásra, amely szerint nálunk a nagyközönség egyáltalában nem tudna már érdeklődni a politikai ügyek iránt — fel kell ide vonatkozólag emlitenünk, hogy sokan, nem is kell mondanunk melyik táborból — egészen komolyan állitják, hogy a nemzet politikai apathiája is a Tisza-uralom egyik szomoru következménye. Hogyan? Az által, hogy a nagyközönség már teljesen el van készülve arra, miként az, amit a kormány akar, mindig keresztül is megy s igy feleslegesnek tartja azon törni a fejét, hogy miképen lehetne is azt jobban végezni.

Erre legelőször is az a megjegyzésünk, hogy a nemzet politicai apathiája csak látszólagos. Csak alkalom és jóirányu vezetés kell — és a politicai kérdések megfelelően élénk érdeklődést lesznek még mindig képesek kelteni az ország minden vidékén. Ehhez természetesen elsősorban éppen bizonyos parlamenti körök részéről volna a példaadásra szükség; — amennyiben azt kellene gyakorlatilag megmutatni, hogy az ellenzéknek is lehet nagyobb feladata, mint éppen feltétlenül mindenáron gáncsolni azt, ami a kormány köréből kikerül.

Mert ám meg is lehet forditnunk a fennebb idézett állitást. Azt is lehet mondanunk, és talán éppen annyi alapossággal, hogy a nagyközönségnek a politicai ügyek iránt való érdeklődését nagy mértékben képes csökkenteni azon eljárás, amelyet az ellenzék követ . . . t. i. a folytonos helytelenités, a folytonos negatio, anélkül, hogy megmutattatnék, vajjon egyáltalában meg nem másithatott körülmények között lehetett volna-e egyik vagy másik kérdést helyesebben megoldani, s hogy annak a helyesebb megoldásnak mi lett volna az igazi, gyakorlatilag kivihető módja.

Az ily természetü küzdelemnek bizony sokaknál meg van a deprimáló hatása, s unottá teszi a parlament müködésével való bővebb foglalkozást éppen azoknál, akik hazai viszonyainkat terjedtebb körü nézőpontról képesek megitélni . . .

Egy nagy büne mindenesetre van Tisza Kálmánnak, már t. i. az ellenzéki pártokkal szemben. Az, hogy oly erősen tudja a képviselőház többségét együtt tartani; együtt tartani azon meggyőződés megérlelése mellett, hogy éppen ő az, ki ma legelsőül van hivatva a nemzet érdekeinek megfelelő politikát érvényesitni. Párthiveinek ezen meggyőződését nem ingattak meg a letelt ülésszak eseményei sem.

És a nemzet azon része, amely nagyon jól tudja, hogy annyi sok bajunknak, amelyekkel a közel multban küzdöttünk, s amelyek még a jövőben reánk várnak — igazi betetőzése lett volna az, ha még a kormányválságok is pusztitották volna a nemzet önbizalmát és a külföld előtt való hitelét: teljes szivvel meg fogja bocsátani Tisza Kálmánnak azt a nagy bünét, hogy már rég nem csinált, és most sem mutatkozik hajlandónak helyet csinálni azok részére, akik a politikához önála, saját hitük(!) szerint sokkal jobban értenének.

(*)

A képviselőház szünete és a miniszterek. A képviselőház tagjai már nagyrészben eloszoltak; többnyire választóik körébe térve. A beszámolók ideje megkezdődött s már legközelebb több politikai enunciatio hiret várhatjuk a vidékről. Az egyes miniszteriumok kebelében a jövő évi költségvetési előirányzatok összeállitásán már szorgosan dolgoznak. A miniszterek folyó hét végeig a fővárosban maradnak. Tisza miniszterelnök Komáromba utazott, ahová egyházkerülete ügyei szólitották, de két nap mulva ismét visszatér a fővárosba. A miniszterelnök az idén is augusztus havában Ostendeba utazik, a hol három hetet fog tölteni. Trefort miniszter keddre pozsonyi választói körébe akart utazni, hogy megtartsa beszámolóját, de e szándékát későbbre halasztotta. Széchenyi kereskedelmi miniszter julius 4-én hosszabb tartózkodásra Kaltenleutgeben-be megy. Szapáry gr. pénzügyminiszter juliushó elején rövid ideig birtokain fog időzni, s aztán tengeri fürdőbe utazik.

A horvát közigazgatási reform már a napokban a személykérdések megoldásával teljes befejezést fog nyerni. Az uj főispánok kinevezését ő felsége már aláirta s azok névsora a hivatalos lap egyik közelebbi számában olvasható lesz. Mihelyt a névsor közzététetik, összeül Zágrábban az értekezlet, mely az alispánok névsorát meg fogja állapitani.

Az országgyülési képviselő-választások tartamára bizalmi férfiakul ajánlott egyéneknek nem kell szükségképen az illető választókerületben választói joggal és lakhelylyel birni. Ily értelmü kijelentés foglaltatik a belügyminiszternek X. város központi választmányához 1884. évi 33.361. sz. a. intézett rendeletében, amelyet a „Magyar Közigazgatás" közérdekü voltánál fogva közöl. E rendelet igy hangzik: A f. évi május 28-án tartott ülésből 7. sz. a. tett elnöki felterjesztésre, melyben felvilágositás kéretett az iránt, vajjon a választási elnök köteles-e bizalmi férfiunak oly ajánlott egyént elfogadni, ki a választókerületben sem nem választó, sem illetőségi lakhelylyel nem bir? válaszolom a czimnek, hogy e tekintetben véleményem az, hogy habár a dolog természeténél fogva kivánatos, miszerint a bizalmi férfiak az illető kerületben választói jogosultsággal és lakhelylyel birjanak, mindazonáltal, miután az 1874. XXXIII. t.-czikk a bizalmi férfiak személyére nézve különös kellékeket határozottan nem követel meg, a választási elnök törvény szerint a kijelölt bizalmi férfiakat vissza nem utasithatja csupán azért, mert az illetők a választó kerületben sem nem választók, sem illetőségi lakhelylyel nem birnak.

Az uj osztrák kereskedelmi miniszter. Az osztrák cabinet az uj kereskedelmi miniszter kinevezése által ismét teljesen reorganisálva van. Az osztrák hivatalos lap vasárnapi száma teszi közzé ő felsége kéziratát, melyben Baquehem Olivier marquis, sziléziai országos főnök, kereskedelmi miniszterré való kineveztetése foglaltatik. Az uj miniszter 39 éves; eddig kizárólag a hivatalnoki pályán szerepelt, a hol rohamosan haladt előre. Pártpolitikai elvei felől még nincs tájékozva a közvélemény. — A kereskedelmi minisztérium ideiglenes vezetője, Pusswald Károly b. osztályfőnök nyugalomba lép, földiszitve a Ferencz-József-rend nagykeresztjével, melyet hosszas és kitünő szolgálatai által érdemelt ki.

A nagy-szebeni gör. kel. román egyházcongressus szombaton és vasárnap tartott ülésein fontos tanügyi és autonomiai kérdések kevesebb vita nélkül intéztettek el. Az államsegély ügyében kiküldött külön bizottság a következőleg alakult meg: elnök: Beles, előadó Boiu, tagok Puscariu, Babes, Gaál, Szerb, Moesonyi, Bologa és Duvlea.

Román Miron metropolita vasárnap, mint a Sagnna András volt metropolita elhunytának évfordulóját megelőző napon, nagy segédlettel gyász istenitiszteletet tartott, melyen a congressus összes tagjai jelenvoltak.

A képviselőház müködésének eredménye.

A magyar országgyülés képviselőházának elnöke Péchy Tamás tudvalevőleg a ház legutolsó ülésén nyujtotta be zárjelentését a második ülésszakról.

A jelentés terjedelmével versenyez annak tartalmassága. A ház elnökének statisticája, melyet képviselőházunk és igy a kormány müködéséről szerkesztett, a nagyfontosságu és közszükséget pótló törvényjavaslatok és intézkedések egész phalanxát nyujtja. Minden tekintet nélkül constatálhatja az elnöki statistica figyelmes szemlélője, hogy a magyar képviselőház a most bezárult második ülésszak alatt, egy hatalmas lépéssel ismét előbb vitte államiságunkat a modern állam követelményeinek szinvonalához.

Ebből levonhatja a nemzet ugy a kormány actió-képességét, miként beláthatja azt is, hogy a kormány ujabb és ujabb előterjesztéseiben feltétlenül a helyzet szinvonalán áll.

A zárjelentésből közöljük a következő fontosabb adatokat:

Törvényjavaslat a ház asztalára tétetett a kormány által 41, egyes képviselők részéről 2, a

Az „ARADI KÖZLÖNY" tárczája

(Junius 28.)

A saison vége.

— Az „Aradi Közlöny" eredeti tárczája. —

Budapest, jünius 27.

Örülhetnek azok, akik szeretik Angolországot. Londonban a saison azzal a nappal ér véget, amelyen bezárják a parlamentet. Addig nyitvák salonok és szinházak, népesek a clubok; a társaság, bár türelmetlenül összszetart s kivárja az utolsó ülést. Hanem amikor üt a szabadulás pillanata, annál gyorsabban rebben szét a világ minden tája felé, hüselni és pihenni az ódon kastélyoknak még öregebb parkjai lombos fáinak árnyában. Nálunk Budapesten az idén ugyanez esett meg. A parlament bezárása és szinházak becsukása összeesett, és külsőleg ugy látszik, mintha a saison kitartott volna az országgyülés bezárásáig, vagy az országgyülés a saison végeig. Hanem ezt csak a látszat mondja. A fővárosi társaság már jó ideje csak képzelt fogalom; s az ami most még itt van belőle, az jórészt itt is fog maradni mindvégig, ...észen addig, amig meg nem nyilik az uj ... Az opera a mult héten zárta be ka-... necriticával nem kellvén foglal-...ebben folyhasson a vita, ...azgatás: Podmaniczky ...h István gr. alatt-e? ...fölösleges, és inkább ...s munka személyek hibáit ...

gyanuval nézhetem azok törekvésének őszinteségét, a kik az európai niveaun álló opera megalapitóját és az operaház fölépitőjét most à tout prix sárba ráutani akarják, csakhogy egekig magasztalhassák azt, a ki jelenleg intendans. Helyesen jegyezte meg valaki, hogy ezzel az eljárással bizonyosan az uj intendáns előtt teszik magukat legkevésbé kellemessé az illetők.

*

Erdekes és örvendetes világosságot vet a nemzeti szinházra, hogy ebben az ádáz küzdelemben a mult és a jelen érdemeiért róla emlités sem történik. Mintha az intendáns nem állana épen ugy a nemzeti szinháznak, mint az operának az élén. Hanem az a szerencse, hogy Podmaniczky Frigyes br. Paulay Edében egy genialis, energicus és munkabiró emberre akadt, akire nyugodtan ráruházhatta a szinház vezetésének összes gondjait. S Paulay Ede nem is hazudtolta meg a beléje helyezett reményeket. A nemzeti szinház a folytonos fejlődés utján halad és mindegyik szinházi év berekesztésével ujabb és ujabb jeleit constatálhatjuk ennek a fejlődésnek. Nem hivatásom itten a statistica fegyvereivel rontani olvasóinkra és azoknak segitségével kényszeriteni reá, hogy elhigyjék, amit mondok. Csak azt kérem, nézzék meg ezeket a statisticai adatokat, és azokból olvassák ki, micsoda szerepet játszik a nemzeti szinház a magyar drámairodalom mezején. Az előadott eredeti darabok száma, azok értékének emelkedése, a figyelembevehető ...rodása ...

azalatt észrevehetőleg csökken a vak lelkesedés a külföldi termékek iránt, amely föltétlen bámulással fogadott mindent, ami külföldről külföldi diceséről levéllel ellátva hozzánk jutott.

Ehelyett önálló criticai érzék kezd kifejlődni fő...sunkban s a nemzeti szinház közönsége már is bir elég erkölcsi bátorsággal, hogy hidegen fogadjon egy-egy darabot, a mely külföldön, pl. Párisban nagy tetszést aratott.

A szinésziskola tegnap tartotta évi zárvizsgáját, és ugy az operai, mint a drámai növendékek között akadt egy-kettő, aki figyelemreméltó. Az utóbbiak között több, mint az előbbeniek között, kiknél a kiképzés ellen hangzik panasz. A fővárosi és a nagyobb vidéki szinházak személyzetének kiegészitésére nézve a szinésziskolát kiegészitő üdvös reform azonban csak ugy várható, ha végre megvalósul az a sokat pengetett eszme, hogy a budai várszinházból a szinésziskola végzett növendékei számára csináljanak gyakorló mezőt. Szóban van most is; de ki tudja miképpen és mikor fog eldölni a kérdés?

*

Hanem bármily nagyok legyen... zeteltérések ezen vag... halálos ellenségek a ... agyon egymást — p... és Podmaniczkyért, az ...olitikában, vag... ...piroson, ...inkább keresik a csen-...ot és szépen kihajókázna József fhg. tündérkertjébe: a Margitszigetbe. Naponként ezer és ezer fordul meg az örökemlékezetü platánok alatt, melyeknek lombjaihoz oda van nőve a halhatatlan magyar költő emlékezete. Vasár- és ünnepnapokon a hajók alig győzik szállitani a publicumot; a sziget annyira népszerüvé válik, hogy a 42 kros utazási költség még a társaság alsóbb rétegeit sem riasztja el az oda való kirándulástól. Hiában a democratia korát éljük, azt mondják legalább sokan; és igy nem csoda, ha mindenki igyekezik eljutni mindenhova. Ez a két hely a fővárosi társaság találkozója a nyáron át. Andrásay-ut, Stefánia-ut őszre és tavaszra vannak föntartva; a nyári forróság tikkasztó napjaiban Margitsziget és kioszk lépnek helyeikbe és jogaikba. A sziget poeticusabb, a kioszk „feszitősebb." Aki fesziteni akar, mutogatni és láttatni magát, hogy fashionablenek és éppen olyan előkelőnek lássék, mint az oda járó valódi előkelőségek, azok egy este se maradnak el a kioszkból. Mit szólna hozzá a világ? (Pedig ugyan keveset törődik velök.) Egyszeri elmaradás megingatná a nagynehezen megállapitott renommet. Igy hiszik ők.

...örülten a képzelt renom-...általuk annyira imádott ...másképp... vélekedik felőlük. Amit ők renommé...nek képzelnek, azt ...a kioszkot kellemetlen affectálásukkal, erőltetett tolakodásukkal és impertinens pletykájukkal.

Bouchy.

A feltalálhatlanok.

— Regény. —

Irta: **Pernett Frigyes.**

XVII.

Szerelmi programm.

(33-ik Folytatás.)

„Még egy kicsit hallgasson, mielőtt szólna! Bizonyos dolgok iránt finom érzékkel birok és igy nem titok előttem, hogy ön most engem egy idöre szivesen — szabadságolna. Ne mondjon ellen, tudom, hogy mit beszélek.

„Férjemmel az ügy nincs még rendezve; sejtem, hogy érintkezésünkre ez idő szerint pontosan ügyelnek és tudják, valahányszor ön engem meglátogat. Ön azért mégis mindig el fog jönni, mig én itt leszek és attól tartok, hogy elég gyenge lennék, önt ez elhatározásában megszilárditani. Ennek nem szabad igy lenni, nem akarok ujabb összekoczanásoknak oka lenni.

„Nehezemre esik öntől elválni, mégis meg kell történni. A tavasz megjött és kertemet virágokkal telve fogom találni. Oda akarok menekülni.

„Önnek nincs éppen Bécsben rám szüksége, ha pedig ez bekövetkeznék, akkor hivjon. Még valamit akarok mondani. Ha nagyon vágy...dik engem látni, akkor — jöjjön utána... Természetesen csak ugy, ha a körülmén... megengedik. Az előbb emlitett alatt ... doltam.

„Ha táviratot kapnék: „Sylvia, lát...rom és nem mehetek!" fogom tud... mit tegyek. Miután ... legszerelme... meg ...ni, kénytelen ... nat gyorsaságával megelégedni ... som aggályos tartózkodási he... vendéglőben fogok menedéket keresni ...

„És most mondja, hogy e... jobban szeret-e, mint azelőtt. ... igen könnyen megeshetik." ... Sylvia ...arczát napsugárként felderitő ...val, „

hogy a belvá
galmi rész[illegible]entesités vé-
a közelbe[illegible]enül pedig 7:
egy szál [illegible]nyjavaslat-

— A kihirdettetett
felterjesztve van még
annak a [illegible]
maradt még 1, vissza-
vegeztetett 2, függőben van
t[illegible]
tanás egyéb előterjesztés benyujt-
iskot ülésszakból fenmaradt 1,
én[illegible]képviselők saját használatára
[illegible] a könyvtárba helyeztetett 3,
[illegible] 30, függőben van még 5.

A fő[illegible]ház által a képviselőházhoz intézett átiratok száma 50, elintéztetett mind az 50.

A miniszterelnök benyujtott 3 törvényjavaslatot: a mult ülésszakról szentesités végett felterjesztve maradt e tárczának 1. Ezekből szentesitve kihirdettetett. 2, u. m.:

1. Dobojtól Dolna-Tuzlán át Siminhánig terjedő vasut kiépitéséről szóló 1885. 13. t.-cz. és

2. a főrendiház szervezetének módositásáról szóló 1885. 7. t.-cz. 23. §-ának végrehajtásáról szóló 1886. 8. t.-cz.

Szentesités végett felterjesztve van még 2., u. m.

1. Egyptom pénzügyi rendezése ügyében Londonban 1885. julius 25. kelt nemzetközi egyezmény és nyilatkozat beczikkelyezéséről és

2. a mostár-metkovicsi vasutnak Serajevo felé a Ráma torkolatáig való folytatásáról szóló törvényjavaslat.

A belügyminiszteri tárca részéről beadatott 8 törvényjavaslat: ezek közül:

Szentesitve kihirdettetett 4, u. m.:

1. Az országgyülés tartamának meghosszabbitásáról szóló 1886: I. t. cz.

2. A tömegesen visszatelepülők honositásáról szóló 1886: 4. t. cz.

3. A szemcses köthártyalob kiterjedésének megátlásáról szóló 1886: 5. t. cz.

4. A magyar kir. államrendőrség részére Budapesten épitendő laktanyáról szóló 1886: 15. t. cz.

Szentesités végett felterjesztve van 4 tjavaslat u. m.:

1. A törvényhatóságokról,

2. A községekről,

3. A közigazgatási tisztviselők, a segéd- és kezelő személyzet elleni fegyelmi eljárásról és

4. Némely országgyülési választókerületet érintő változásokról és némelyik székhelyének áthelyezéséről szóló javaslat.

A pénzügyminiszter beterjesztett 12 törvényjavaslatot; a mult ülésszakról szentesités végett felterjesztve marad még 3. Szentesitve lett 10.

Az igazságügyi miniszter a ház asztalára tett 2 törvényjavaslatot, a mult ülésszakról szentesités végett felterjesztve volt még 2. függőben pedig 4. Ezen 8 törvényjavaslatból szentesitve kihirdettetett 2.

A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter 8 törvényjavaslatot nyujtott be; a mult ülésszakból fenmarad szentesités végett felterjesztve 3, függőben pedig 2 törvényjavaslata. Ezen 13 törvényjavaslatból szentesitve kihirdettetett 8.

A közmunka közlekedésügyi miniszter 5 törvényjavaslatot adott be; a mult ülésszakról szentesités végett felterjesztve maradt 3. Ezen 8 törvényjavaslat közül szentesitve kihirdettetett 6.

A honvédelmi miniszter beterjesztett 3 törvényjavaslatot, a mult ülésszakból szentesités végett felterjesztve maradt 2 törvényjavaslat. Mind az 5-ből kihirdettetett 4.

Miniszteri és egyéb előterjesztések száma 43, a mult ülésszakból fenmaradt 1. Mindezekből szétosztatott a képviselők használatára 6. Könyvtárba elhelyeztetett 3. Letárgyaltatett 30 és függőben maradt még 5. A letárgyaltak közt következőket emlithetjük fel: 1. A mezötur-turkevei, 2. a tarczavölgyi, 3. a vinkovce-breskai, 4. A marosludas-beszterczei, 5. a bihari, 6. a mátrai helyi érdekü vasutak engedélyezéséről. 7. az 1884. évi államzárszámadások és miniszteri hitel-tullépésekről, 8. Magyarország és Horvát-Szlavonországok közt az 1882/83. évekre eszközölt leszámolásokról. 9. a magyar királyi honvédségi Ludovica Academia 1884. évi állapotáról. 10. a cs. és kir. közös hadsereg katonanevelő és tisztképző intézeteiben magyar állami alapitványi helyekre magyar koronaországokbeli ifjak elhelyezéséről. 11. a honvédség havidijasai lakbérjárandóságainál 1886 évre felmerült költségtöbblet fedezéséről, 12. az állami vasmüvek viszonyáról, 13. a méneskari tisztek számára esedékes fenntartási pótlék és lakbérilletményi többletről, 14. a képviselőház pénztárának 1885. január 1-től deczember 31-ig vezetett számadásairól, 15. az 1884. évi zárszámadások szerint mutatkozó jelentékeny eltérésekről, 16. a 6%-os aranyjáradék kölcsönkötvények beváltása és az ezen czélra kibocsátott 4%-os aranyjáradékról, 17. a gömöri iparvasutak kamatbiztositó érdekeltségével az 1883: 22. t. cz. 4. §-a alapján megkötött kiegyezési szerződésről szóló előterjesztések.

A kormány kebelében végbement személyváltozások ismeretesek és csupán Szent-Györgyi Imre m. kir. curiai birónak igazságügyminiszteri államtitkárrá s később ezen állásából curiai tanácselnökké, — Fabiny Theophil curiai tanácselnöknek pedig az elhunyt Pauler Tivadar igazságügyi miniszter helyett, király ő felsége által m. kir. igazságügyminiszterré lett kinevezésére szoritkoznak.

Külföld.

Az angol választási mozgalmak legkiválóbb alakjának marad folyton Gladstone. És bár, mint a tudósitások constatálják, kevés kilátása van a győzelemre, lankadatlan kitartása a harczban szakadatlanul reá irányozta a figyelmet. Manchesterben mondott ujabb beszédet, s ezzel még legragaszkodóbb hivei sincsenek megelégedve. A „Pall Mall Gazette“ is rosszalja azt a kijelentését, hogy a földváltság kérdése kiegészitő részét képezi a home-rule-javaslatnak, s azt az aggodalmát fejezi ki, hogy ez a beszéd még nagyobb mérvüvé fogja tenni a liberális pártban a szakadást.

Nikita bécsi utja és az orosz sajtó. A montenegrói fejedelem bécsi utjának a hire kellemetlen benyomást tett az orosz sajtóra. A „Szvet“ ebből az alkalomból utal „Ausztria Magyarországnak egyre növekvő étvágyára“ s azt mondja, hogy most már Montenegrón van a sor, hogy occupálják vagy annectálják. Ha Oroszország tovább is olyan politikát folytat, mint Szerbiával és Bulgáriával szemben, akkor Montenegrót is előbb-utóbb el fogja érni azoknak a sorsa. Az állitólag montenegrói ak által elkövetett betörések és rablótámadások, a melyekből egy szó sem igaz, ürügyet szolgáltatnak az osztrák kormánynak arra, hogy kemény hangu jegyzéket intézzen Cetinjébe. A legutóbbi hirek szerint Nikita fejedelem már utban is van Bécs felé, hogy ott magát igazolja, nem pedig azért, hogy ottani orvosoktól kérjen tanácsot. A „Novoje Vremja“ ezt a felfogást kissé sangvanicusnak találja. A „Szt. Petersb. Vjedomoszti“ bizik a fejedelem diplomatiai ügyességében s azt hiszi, hogy az ut egyelőre nem fog okot adni aggodalomra.

Albrecht főherczeg és Sándor fejedelem. A szent-pétervári „Novosti“ nagy fontosságot tulajdonit Albrecht főherczeg és a bolgár fejedelem közt való közelebbi találkozásnak s Ausztria-Magyarország, Törökország, Románia és Bulgária közt kötendő szövetséget helyez kilátásba.

TÁVIRATOK.

— **A király nem megy Boszniába.** —

Budapest, junius 28. (Az „Aradi Közlöny“ eredeti távirata.) Megbizható értesülés szerint király ő felsége ez idén nem látogatja meg az occupált tartományokat.

— **Orosz vádaskodás Bulgária ellen.** —

Konstantinápoly, jun. 28. (Az „Aradi Közlöny“ eredeti távirata.) Az orosz diplomatiai ügyvivő közölte a portával, hogy kormánya megbizásából kötelessége az ottomán kormány figyelmét felhivni mindazon különbözö esetekre, melyekben Sándor bolgár fejedelem az alkotmányszervezetet megsértette, s kéri, hogy a porta ez alkalomból erélyesen lépjen közbe.

Az „Aradi Közlöny“ előfizetési feltételei:

Helyben házhoz hordva:

Egy évre	12 frt	— kr
Félévre	6 „	— „
Negyedévre	3 „	— „
Egy hóra	1 „	— „

Vidékre postai szétküldéssel:

Egy egész évre	14 frt	— kr
Félévre	7 „	— „
Negyedévre	3 „	50 „
Egy hóra	1 „	20 „

Az előfizetési pénzeket kérjük e hó végeig az alólirott kiadóhivatalhoz czimezve beküldeni.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

Arad, 1886. évi juniushóban

Az „Aradi Közlöny“
kiadóhivatala.

NAPTÁR.

Junius 29. Kedd. Róm. kath. Péter és Pál. — Prot. Péter és Pál. — Görög-orosz (junius 17.) Manó vt. Nap kél 4 ó. 5 p. Nyug. 8 ó. 1 p.

HIREK.

Arad és Vidéke.

— **Dr. Pethő Gyula** m. kir. állami geologus tegnap reggel Aradra érkezett, hogy megbizatásához képest Aradmegyében földtani felvételeket eszközöljön. A mint értesülünk, f. évi szeptember végeig marad Aradmegyében. Ma reggel derék fiatal tudósunkkal Szontagh Tamással, ki néhány napot szintén körünkben tölt, a galsai gránitbánya megtekintésére tesz kirándulást. Dr. Pethő Gyula már néhány éve hivatalnoka a m. kir. földtani intézetnek s korábban több évet töltött külföldön tanulmányok czéljából. A természettudományi társulat kiadásában már egy nagyobb munkája jelent meg a kagylókról és csigákról. A mult évben szintén Aradmegye területén működött Lóczy Lajossal, a ki Széchenyi Béla gróf nak volt utitársa Ázsiában. Nemrég elkészült jelentésükből közelebbről lesz alkalmunk mutatót közölni.

— **Az aradvárosi kereskedelmi középiskola** növendékei ma, vagyis kedden, délután 3 órától kezdve a polgári iskola disztermében nyilvános vizsgálatot tesznek. Ezen vizsgálatra a kereskedelmi szakoktatás iránt érdeklődő közönséget tisztelettel meghivja: az igazgató.

— **Behivás őszi fegyvergyakorlatokra.** Az idei őszi fegyvergyakorlatokra, a 11-ik honvéd-zászlóalj parancsnoksága, az 1879., 81., 83. és 84. évben szolgált tartalékosokat hivja be, 5 heti időtartamra. A behivások már részben szétküldettek, a bevonulási határnap 1886. augusztushó 28.

— **Eljegyzés.** Povázsay Soma pécskai másodjegyző eljegyezte Szathmáry János megyei főszámvevő kedves és szellemes leányát, Hajnalkát.

— **Az állami felsőbb leányiskola** évi zárvizsgálatai tegnap fejeztettek be, mudon is a II. osztály növendékei a kötelező tantárgyakból s mindkét osztály növendékei a francia nyelvből mutatták be tanulmányaik eredményét. Ez az eredmény valóban meglepőnek volna mondható, ha nem ismernök ez intézet tanári és tanitói karának szakképzettségét és kiváló ügybuzgalmát. A nehezebb studiumokból is, minők pl. a csillagászattan és vegytan, oly szép és correct feleleteket hallottunk, az irodalmi és történelmi tanszakokban szintén oly jártasságról tettek bizonyságot a növendékek, hogy a szülők örömmel győződhettek meg, hogy gyermekeik e felsőbb rangu intézetből mint müvelt leányok kerülnek ki. A vizsgálat végeztével az egyik növendék egy kerekded beszédben köszönte meg a tanitónői kar jóakaratát, mire viszont Eckert Irma igazgatónő buesuzott el a leánykáktól, helyesen hangsulyozván, hogy az, a mit itt tanultak, csak alapjául szolgál az önnevelésnek, melyet ezentul folytatniok kell. Végül még Kerner Péter szólt a növendékekhez s a tanitónői testülethez, kivánva, hogy azok lelkes honleányok legyenek, emezek pedig még sokáig nevelhessenek oly magyar nőket, minőket a költő megénekelt.

— **Az esküminta.** A szélsőbal helybeli közlönye egy kedves kis inditványnyal lép fel. Neki nem elég az, hogy a csángók esküsznek magyarokká, ő meg szeretné esketni Végh Aurél jószágigazgatót is és erre vonatkozólag hajlandónak nyilvánitja magát az esküminta formulázására. Hogy mivégből szeretné a fönt jelzett lap a jószágigazgató urat eskü alá vonni, eléggé megmagyarázza az az esküminta, melyet a lapnak egyik főtámasza valóban el is készitett és hozzánk azért küldött be közlés végett, mert tudomása szerint Végh Aurél jószágigazgató ur abban a megbocsáthatatlan hibában szenved, hogy a szélsőbal közlönyét egyáltalában nem olvassa és igy arról, vajjon az esküminta hajlandó-e elfogadni, vagy sem, nem nyilatkozhatik. Az esküminta szórul-szóra a következőkép hangzik: „Én, Végh Aurél kir. tanácsos, kinestári jószágigazgató, Isteure, minden szentekre és Ugron Gáborra esküszöm, hogy a mai naptól fogva Tisza Kálmánnal és hiveivel minden összeköttetést megszüntetek, hogy az államjószágok kormánypárti bérlőit stante pede elcsapom s azokat előnyös feltételek mellett csak olyanoknak adom ki, akik a negyvennyolczas jelölt javára igérik szavazatukat; hogy a jószágigazgatóság hivatalnoki karának szent kötelességévé teendem, miszerint szavazatukkal mind a függetlenségi zászló mellé sorakozzanak; én magam a szélsőbal legelső kortesévé leszek, pártgyüléseire eljárok, czéljait elősegitem; hogy az „Arad és Vidéké“-t mindennap rendszeresen végigolvasom, s a jószágigazgatóság mindenkori hivatalos közlönyéül elfogadom; hogy a csángók közé szélbali hittéritőket küldök, a kik azokat, mint most már állampolgárokat, egyuttal szélbali kortesekké neveljék; és hogy végül a hivatalkörömhöz tartozó végrehajtásokat ezentul csakis kormány-pártiakhoz és emberek fog[illegible]

Ha mindezen szent [illegible] bármelyiket is megszegem, sem az átadott összeg, sem annak [illegible]iakból alakitandó tetszés[illegible] után nem jár késedelmi kamat. 2) [illegible]nek magamat alávetem[illegible] nytársaság ellen nem bizo[illegible]gatónak beismerése, ha az alap[illegible]gőljen!“ [illegible]nt a czégjegyzéshez több

— **Kamatlábak a zá[illegible]** a kivántatik meg. [illegible]ügyminiszter Aradvár[illegible] a zálogházi kamatlábak [illegible] azon módositás[illegible] gán-zálogházak[illegible] közgyülési hatá[illegible] zalék kamatot 18 [illegible] után megállapitott 36 szá[illegible] szállitotta le. A bankok- és takarékpénztárakban megállapitott 12 százalék kamatlábat pedig helybenhagyta.

— **Arad éjjel és a rendőrség.** Minél nagyobb egy város terjedelme és minél élénkebb éjjeli forgalma, a lakosság annálinkább reá van utalva a rendőrség oltalmára, őrködésére. Ebben a tekintetben aztán nő, sulyosbodik a rendőrség kötelessége és felelőssége. Igy van ez Aradon is. A rendőrségre óriási terhek hárulnak, a rendelkezésére álló személyzethez arányitva e terheket. Kénytelenek vagyunk azonban kijelenteni, hogy a rendőrség e tekintetbeni szereplése napok sőt hetek óta sürü panaszokra ad alkalmat. Ugy e felszólalások, valamint saját tapasztalataink alapján constatáljuk, hogy Arad éjjel csaknem ki van szolgáltatva minden rangu és rendü garázdák rakoncátlankodásainak. Részeg csoportok orditozásai, verekedések veszett lármái minden ellenőrzés nélkül riaszthatják fel a csendes utczák lakóit. A posztra kirendelt rendőrök vagy gyámoltalanok, vagy hanyagok s néhol elnézők. Az utczákra kirendelt rendőrök száma nem áll arányban az illető utczák éjjeli forgalmával, s innen támad aztán az a nyomoruságos helyzet, hogy egyes utczák valóságos forumaivá válnak ittas és garázda csoportok féktelenkedéseinek. Nincs terünk és időnk, e jelenségeket részletek által illustrálni, s igy jelen felszólalásunkban csupán a Deák Ferencz-utczában vasárnap éjjel fél 12 órakor végbement tűrhetetlen csendzavarást emlitjük fel, mely páratlan egy rendezett város jelenségei között. Mintegy 40—60 huszár és katona civilekkel vegyesen tért be a Szent-János-térről a Deák Ferencz-utczába. Hihetőleg valami Sáribálból érkeztek, félig ittasan, mintegy 20 hetaerával. És ez a csoport végig vonult a szük utczán, czéda dalokat énekelve, orditva és ebből a gyönyörüséges zajból ki-ki hallatszott a „társaság“ festett arczu „hölgyei“-nek a rekedt sikitása. Rendőr — természetesen — sehol! Ugy a Pöltzl-kávéház táján aztán összekaptak és elkezdődött a verekedés, de oly zajjal, mintha valami vadak csataorditozása hallatszott volna. Mikor aztán fel volt lármázva a fél utcza, méltóságosan feléjük sietett 1 szál rendőr, kire a sok katona rá sem hederitett s különben is a dolgot már „elintézték“ maguk között... Ugyancsak vasárnap éjjel a Demeter-utczában szinte félholtra vertek egy mesterlegényt. Rendőr sehol! És ugyancsak vasárnap éjjel a hirhedt „Retek-csárdá“-ban és környékén folyt le vandal orditozás és ismert nyájaskodás. Rendőr sehol. Azonban megelégeljük a példálózgatást és a város nyugalmának érdekében reformokat kérünk a rendőrségi apparatus éjjeli beosztásában, mert a mostanihoz hasonló nyomoruságos viszonyok közt ide s tova Arad éjjel a csirkefogók és éjjeli garázdák Eldorádójává lesz.

— **Tornavizsga.** A helybeli főgymnasium és főreáliskola növendékei tegnap délután tettek a nyilvánosság előtt tanuságot tornászati ügyességükről. A tornaünnepélyen a borongós idő daczára, szép közönség jelent meg, melynek jórésze hölgyekből állott. Szép látványt nyujtott a növendékek felvonulása és az ellenvonulás. A szergyakorlatok közül legérdekesebb mutatványokat láttuk a korláton és lovon. A szergyakorlatok után iskola és szabad vivás következett, előbb vitőrrel, azután karddal, különösen az első, melyben több pár vett részt, volt érdekes. A legérdekesebbek azonban a versenyek voltak. Az első versenyben (távugrás) a VII-ik osztály növendékei küzdöttek a cserkoszorúért. Legnagyobb távolság az ugrásban 5·14 méter volt, a ki ezt a nagy ugrást tette, az vitte el a koszorut, az első, aki legszebben ugrott, de csak 5.08 méter hosszat. A legmagasabb ugrás 1·51 méter volt. A magas ugrásban a VI-ik osztály versenyzett, s végül a versenymászásban a VI-ik osztály vett részt. A közönség mindvégig nagy érdekkel nézte a gyakorlatokat s élénk tapssal jutalmazta a sikerült mutatványokat. A sikerben főérdem Nagy Sándor tornatanár uré, ki egész odaadással buzgólkodik a növendékek testi ügyessége és ereje fejlesztésén.

— **Egyetemi polgárok bálja.** Az aradi illetőségü budapesi egyetemi polgárok, a már emlitett báljukra ma küldték szét a meghivókat. A tánczmulatság iránt általános az érdeklődés.

— **Elemi tanulók foglalkoztatása a szünidő alatt.** Sok gondott adott a szülőknek eddig az a kérdés, mit tegyenek a szünidő alatt gyermekeikkel. A szünet az év hosszát átfáradó gyermekre kétségkivül életszükség, de az is bizonyos, hogy az egész napi tangolás sem testére, sem lelkére [illegible] tással nincs. Kobány Bácsi, a [illegible] utcza 24 sz. alatti gyerme[illegible] most azon fáradozik, hog[illegible] fi- és lánytanulóknak [illegible] olyan szórakozásokró[illegible] részt lehetővé tegye[illegible] másrészt némi [illegible]

[illegible] DASÁG.

[illegible]zlemények.

[illegible]-, fehérnemü és [illegible]ületében [illegible] a „Kék golyó“-hoz.

---

most mégis kissé komolyabban kell vennie engem, mint azelőtt. Láthatja, hogy csakugyan szeretem, azonban azt is bevallom, hogy azért egyátalán nem kivánok az ön lábainál ibolya lenni, melynek egyéb vágya sincs, mint kegyteljesen összetapostatni.

„A szabadon választott férfiuval szemben ennyire áldozatkész és alázatos szolgáló egyátalán nem vagyok; felháborodnék, ha bárki is e világon az ön birhatását vitássá tenné.

„Igen, ismétlem; megelégszem a nő szerepével, a ki boldog, mert boldogit — de látnom, éreznem, naponta ujból meg kell győződnöm, hogy tényleg boldogitok!“

Sylvia szemei fénylettek és arczát élénk pir boritá. Rögtön késznek látszott birtokát a legerélyesebben megvédelmezni, csakhogy e pillanatban hiányzott egy harmadik személy, a ki azt vitássá szándékozott volna tenni.

Ez izgatottság még szebbé tette, mint rendesen volt; Frank mély csodálattal szemlélte sugárzó arczát és a csábos asszony dereka körül füzte karját.

Sylvia hozzá simult.

„A mai est elválást jelent,“ szólt a nő, „már holnap el akarok utazni. Töltsük ez órákat oly édesdeden, mint az lelkünk kötelékének megfelel. Ha ismét este lesz, már távol leszek innét; talán nagyon sokáig nem fogjuk egymást látni.“

„Meg kell ennek történni?“

„Igen, Ágoston: ön ezt maga is felfogta. En is egy kissé próbára akarom tenni [illegible]hségét,“ folytatá a legbájolóbb mo[illegible] Lemondok személyes hatásom min[illegible]ratalmáról, meg akarom tudni, hogy kénily mélyen vésődött szivébe. Es ezt [illegible]gom tudni: őrszellemem, kinek lé[illegible]mélyes fogalmaim van[illegible] nekem [illegible]

[illegible] tolja [illegible]

[illegible] rul!“

[illegible] nőd nem birt menekülni a va[illegible] rá ez asszony szépsége gyako[illegible] volt; Sylvi[illegible] kor tette foglyává, a mikor akarta. Mes[illegible] ranazt érezte, mit már oly gyakran: m[illegible] környező légkör varázsil[illegible]lafárral lenn[illegible] keresztül Sylviának csalogtolve, melyen [illegible] tulajdonai ismerhetők fel.

ellenben minden kedvezőtlen ködként szétfoszlott.

És mégis akadtak pillanatok, melyekben ez asszonyt jóval kevesebbre becsülte, melyekben egyszerűen és természetesen csengő és gyakran megható nyilatkozatait nevetve hallgatta, őt syrénnek nevezte és nem akart hinni a szerelemben, melyet oly melegséggel mutatott.

De hisz ő oly szép volt! Szép, nem éppen a görög szépségeszményeknek megfelelő, ehhez vonásai nem voltak elég szabályosak, azonban egy Michel Angelo is aligha kivánhatott volna ez arczon átalakitásokat tenni.

Arcza minden hangulathoz megtalálta a kellő kifejezést; a komoly vagy szeszélyes, a gyengéd vagy szenvedélyes szó értelmét kiegészitette, a mint éppen a helyzet megkivánta; értett hozzá, mély ájtattal nézni, hogy ezt a következő pillanatban, mint hóbortot kinevesse.

És szemei!

„Tudja mit sajnálok?“ mondá már előbb egyszer Sylviához.

„Mit?“

„Hogy az ember az ön szemeinek pillantását minden változataiban meg nem örökitheti! Ez a legnagyobb érdekü festett regény lenne; az embernek csak jó magyarázónak kellene lenni, hogy a gondolatot mindig helyesen értelmezze. Szemei, lángeszü festőként, nem csupán a beszédet illusztrálják, hanem tulajdonképen ezek adják meg a szavaknak helyes értelmét és teljes jelentőségét.“

Sylvia nagyon is t[illegible] mának

„Szeretem [illegible] szólt hozzá, mialatt [illegible] értette. „Ne örüljön [illegible] holnaptól kez[illegible] adok önnek, hogy vala[illegible] más lángnál elperzselje [illegible] idejekorán visszatérek!“

Ez oly biztos diadaltudattal, oly gunyosan hangzott, de e mellett szemei megnedvesedtek. Sylvia sajátságos, ellentmondó temészetü, de azért folyton ellenállhatlan asszony volt!

XVIII.

Régi jogok.

Kivánni sem lehetett szebb időt; a gyümölcsfák már elvirágzottak, de annál pompásabban diszlett az erdő és mező, a tavasz virágainak ezrei tették a levegőt kábitóvá.

A wörthi tó partja még meglehetősen néptelen volt; de mégis már némelyik nyaralóban laktak és időnkint karcsu csónak siklott a viz csendes tükrén.

Egy ily kiváló izléssel diszitett csónakban ismételve látható volt egy feltünő szépségü, előkelően öltözött nő, ki mindig cselédje kiséretében jelent meg. Nem törődött a már összegyült kis társasággal, egyetlen ünnepélyen sem vett részt és a sétányon is csak ritkán jelent meg.

A ki őt látni akarta, annak vagy egy magános, árnyas erdei utat kellett felkeresnie, vagy csónakázásra kellett vállalkoznia, vagy nyárilakának kertjét környező élő sövényben nyilást kellett felfedeznie. És akadtak az ily fáradalmaktól vissza nem riadó emberek.

Annyit megtudtak, hogy e hölgyet Katego Sylviának hivják és visszavonultságából gyanitották, hogy özvegy és hogy férjének elvesztését még most is csöndben gyászolja.

Egy napon Pörtschach legelőkelőbb vendéglőjében megjelent egy meglehetős egyszerü külsejü személyiség, kit egy szolga kisért. A vendéget valami mérsékelt anyagi körülmények közt élő földbirtokosnak nézték és ugy fogadták, a mint egyáltalán az ily embereket a vendéglőben fogadni szokták, tudván[illegible] a személye után kinálkozó üzlet értéke [illegible] idézett tehát elő, [illegible] hogy eddig me[illegible] [illegible]ottan visszautasitott.“ [illegible] nevetve az idegen.

aggalyának [illegible]

„Bocsánat, uram[illegible] minden közeledést határo[illegible]

„Annál jobb,“ mond[illegible]

„Bátorkodom ezért a jóakaratu megjegyzést tenni...“

„Micsoda megjegyzést?“ kérdé a különös idegen, mialatt szemöldeit fenyegetőleg összevonta.

„Hogy talán a visszautasitás veszélyének ne tegye ki magát.“

Még mielőtt e mondat be lett volna fejezve, az idegen arcza, mint a villám, czikázott egyet. Arcza egy pillanatra sötétvörös lett és kerek ajkai közül előcsillámlottak a fehér fogsorok.

„Előre!“ menydörgé a nyomorultra, a ki ily figyelmeztetésre merészelt vetemedni és olyan mozdulattal utasitotta a kijárat felé, amely a szolgát egészen kihozta sodrából.

Remegve engedelmeskedett a kapott parancsnak; a kis csónak megindult és pár percz mulva a Katego-nyaraló kerti lépcsőjénél állott meg.

A szolga meghuzta a csengőt, Sylvia otthon volt, de egyáltalán nem mutatkozott hajlandónak őt elfogadni. Csak midőn már összes rábeszélési ügyességét kimeritette, a szobaleány rá hagyta magát biratni, hogy a boritékozott névjegyet urnőjének átadja.

A szolga szinte örült az elutasitásnak, melyet előreláthatólag pár pillanat mulva fog kapni, kivánta ezen „fenhéjázó, felfujt embernek,“ hogy megfelelően letromfolják.

Nemsokára ismét megjelent a szobaleány. A várakozónak lezárt boritékot adott át.

„Ebben van a válasz.“

„Igy hát a rózsáimmal megint visszamehetek a tóba?“ kérdé nevetve a szolga.

„Oh nem, azok itt maradnak.“

„Hogyan — lehetséges?“

„Bizonyára. Az, ki e virágokat küldi, urnőm házának legjobb barátai közé tartozik.“

„[illegible] ha szabad kérdenem, ki ez a bizal[illegible] mindjárt reggeli üdvözlés[illegible] [illegible]zsát küld?“

[illegible]yi irodalmi intézet“ Aradon.